

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE SI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.10

Dosar nr.2496/36/2007

Ședința publică de la 8 ianuarie 2009

Președinte: X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Magistrat asistent

&&&

S-a luat în examinare recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice X, împotriva sentinței civile nr. X/CA din 3 iulie 2008 a Curții de Apel Constanța - Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilierul juridic X și intimata-reclamantă S.C. X" S.R.L. X, prin avocatul X, lipsind recurenta-pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice X.

Procedura completă.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei arătând că recurenta-pârâtă este scutită de la plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar, recursul fiind declarat și motivat în termenul legal.

Constatând cauza în stare de judecată Curtea acordă părților cuvântul, pentru a pune concluzii asupra cererii de recurs.

Recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat și modificarea sentinței atacate, în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată, pentru motivele dezvoltate, pe larg în cererea de recurs.

Intimata-reclamantă S.C. X" S.R.L. X, prin avocat, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței atacate, ca fiind temeinică și legală. Susține că, în mod corect, prima instanță și-a însușit concluziile raportului de expertiză contabilă în sensul că impozitul pe profit a fost stabilit în acord cu legislația în vigoare.

Depune concluzii scrise în sprijinul susținerilor verbale.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Constanța -Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal, reclamanta S.C. X S.R.L. X a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor București și Direcția Generală a Finanțelor Publice X anularea deciziei de impunere nr. X.201, măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală prin dispoziția nrX/X.2007 și Raportul de inspecție fiscală nr. X/X2007.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că prin decizia de impunere contestată s-a stabilit în sarcina sa achitarea sumei de X lei impozit pe profit datorat de persoanele juridice române, majorări de întârziere impozit pe profit de X lei și taxa pe valoare adăugată de X lei.

Prin decizia nr. X din X.2007 a fost desființată parțial decizia de impunere, pentru suma de X lei și a fost respinsă contestația pentru suma de X lei reprezentând impozit pe profit, dobânzi de întârziere și penalități de întârziere și a fost respinsă parțial contestația pentru suma de X lei reprezentând T.V.A.

A mai arătat reclamanta că motivul invocat de organele de inspecție fiscală pentru respingerea contestației, respectiv faptul că la calculul impozitului de profit pentru anul 2004 agentul economic nu a ținut cont că, în anul 2003 nu a calculat impozit pe profit diminuând astfel profitul impozabil al anului 2004, este lipsit de raționament, atâta timp cât aceleași organe de inspecție fiscală stabilesc în anul 2003 că reclamanta este

plătitoare pe venit microîntreprindere, fiind incidente dispozițiile O.G. nr. 24/2001, aprobată prin Legea nr. 111/2003.

În cauză s-a întocmit, la cererea reclamantei, raport de expertiză contabilă.

Prin sentința civilă nr. X/CA din X 2008, Curtea de Apel Constanța - Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal a admis contestația promovată de reclamanta S.C. X" S.R.L. X, a anulat decizia de impunere nr. X/X.2001 pentru suma de X lei, a anulat măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală prin Dispoziția nr. X/X.2007 și a anulat raportul de inspecție fiscală nr. X din X.2007 pentru suma de X lei.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut că reclamanta a luat ființă în luna noiembrie 2002 și îndeplinea condițiile de microîntreprindere, în conformitate cu prevederile O.G. nr. 24/2001, în anul 2003 fiind plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor. La sfârșitul anului 2003, reclamanta nu a mai îndeplinit condițiile de microîntreprindere și începând cu data de X.2004 devine plătitoare de impozit pe profit.

În aceste condiții, a reținut instanța de fond că pentru exercițiul financiar 2003 reclamanta este plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor și, începând cu anul 2004 devine plătitor de impozit pe profit.

Așa fiind, prima instanță a apreciat că modul de impozitare fiind diferit în cei doi ani 2003 și 2004 - reclamanta a aplicat corect legislația în domeniu asupra rezultatelor înregistrare în evidența contabilă, calculând corect impozitul datorat, astfel încât, instanța și-a însușit concluziile raportului de expertiză contabilă, constatând că reclamanta nu datorează diferența de impozit pe profit de 79.861 lei.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs Agenția Națională de Administrare Fiscală (A.N.A.F.) și Direcția Generală a Finanțelor Publice X (D.G.F.P. X).

Cererea de recurs a fost întemeiată în drept pe dispozițiile art. 300 - 304¹ din Codul de procedură civilă, iar în motivarea ei s-a arătat că sentința atacată este nelegală și netemeinică, soluția pronunțată neavând suport nici în dispozițiile Codului fiscal și

nici în reala situație de fapt privind impozitarea venitului constând în valoarea producției neterminate în anul 2003. Sub acest aspect, atât expertul contabil cât și instanța de judecată au greșit atunci când nu au reținut impozitarea sumei de X lei aferente valorii producției anului 2003.

Examinând cauza prin prisma criticii enunțate mai sus și din oficiu, în temeiul art. 304¹ din Codul de procedură civilă precum și din perspectiva normelor legale incidente și a probatoriului administrat, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că nu există motive pentru casarea/modificarea sentinței atacate.

Având în vedere natura cauzei și complexitatea problemelor care au stat în atenția organelor fiscale, în mod just judecătorul fondului a uzat de prevederile art. 201 din Codul de procedură civilă, apelând la părerea unui specialist în domeniul financiar-contabil.

Prin raportul de expertiză întocmit s-a răspuns tuturor obiecțiunilor formulate de societatea reclamantă și încuviințate de instanță prin Încheierea din X 2008 (filele 132-137 din dosarul de fond).

Același expert a dat răspuns și obiecțiunilor formulate de D.G.F.P. X privitoare la suma de X lei (în jurul căreia se axează și recursul declarat în cauză). În acest sens, expertul a subliniat că nu se pune problema dacă suma în discuție a fost luată în calcul la stabilirea impozitului pe profit pentru exercițiul financiar 2004, ci dacă aceasta trebuia impozitată în modul în care au procedat organele de inspecție fiscală. Această sumă reprezentând producția neterminată la data de 31 decembrie 2003 a fost impozitată greșit, expertul arătând că ea nu reprezintă un venit ci costuri pentru un produs care se va realiza mai târziu. Înregistrarea acestei sume s-a făcut în exercițiul financiar 2003, iar scăderea din gestiune s-a produs în exercițiul financiar 2004, toate aceste operațiuni fiind în conformitate cu Legea nr. 82/1991 modificată și completată.

Față de situația de fapt evaluată corect de prima instanță și de prevederile legale incidente în cauză, respectiv actul normativ mai înainte menționat, O.G. nr. 24/2001 (pentru modul de impozitare pe anul 2003) și Legea nr. 571/2003 privind

Codul fiscal (pentru modul de impozitare pe anul 2004), instanța de fond nu avea argumente de fapt sau legale pentru înlăturarea concluziilor unui specialist care a demonstrat prin lucrarea depusă că societatea reclamantă a calculat corect profitul impozabil, fără să diminueze baza de impozitare și că nu datorează diferența de impozit pe profit de X lei.

Cu această argumentare, s-a făcut aplicarea art. 18 (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, anulând actele administrativ fiscale pentru suma de X lei.

Ca urmare, în temeiul art.312 Cod procedură civilă și art. 20 din Legea nr. 554/2004 recursul va fi respins ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală a Finanțelor Publice X, împotriva sentinței civile nr. X/CA din X 2008 a Curții de Apel X - Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 8 X 2009.

JUDECATOR,
X

JUDECATOR,
X

JUDECATOR,
X

MAGISTRAT ASISTENT,
X